

Recensie: *Goed Geïnformeerd* – René Oudeweg

Een intellectuele molotovcocktail in boekvorm

René Oudeweg's *Goed Geïnformeerd* is geen boek dat je leest voor verstrooiing of geruststelling. Het is een frontale aanval op vrijwel alles wat de hedendaagse Nederlandse samenleving heilig acht: technocratie, politieke middelmaat, mediaoppervlakkigheid, parlementair theater en de illusie van vooruitgang. Dit is polemiek in zijn zuiverste vorm – scherp, ongezouten en bewust provocerend.

Stijl: Cioran ontmoet de Haagse politiek

Oudeweg schrijft met een intensiteit die doet denken aan Emil Cioran, met diens existentiële wanhoop en aforistische scherpte, maar dan gericht op de Nederlandse context. De essays variëren van korte tirades tot langere filosofische beschouwingen, waarbij de auteur moeiteloos schakelt tussen culturele kritiek, politieke analyse en existentiële reflectie.

De toon is consequent duister, soms bijna apocalyptisch. Nederland wordt neergezet als een "poldermoeras van banaliteit", de politiek als "zombi-instituut", en de moderne mens als "een wezen dat zichzelf amuseert richting ondergang". Dit is geen genuanceerde analyse – het is bedoeld om te schokken, te ontwrichten, wakker te schudden.

Thematische rijkdom met herhaling

Het boek bestrijkt een indrukwekkende breedte aan onderwerpen: van de val van kabinet-Schoof en de hypocrisie van D66, tot diepgravende essays over anti-psychiatrie, het falen van het humanisme, en de filosofie van techniek. Oudeweg citeert met kennis van zaken denkers als Ellul, Foucault, Debord, John Gray, Simone Weil en Paul Kingsnorth.

Tegelijkertijd valt op dat bepaalde thema's en formuleringen herhaaldelijk terugkeren. De kritiek op technocratie, de diagnose van "middelmaat", het verval van taal en betekenis – ze worden vanuit verschillende hoeken belicht, maar de conclusie blijft vaak vergelijkbaar. Voor sommige lezers zal dit versterkend werken; anderen kunnen het als redundant ervaren.

Politieke kritiek: wars van heilige huisjes

Oudeweg spaart niemand. D66 wordt genadeloos uitgebeend als "regenboogsekte" en "wellnesscentrum voor morele superioriteit". Het rapport-Wennink wordt ontmaskerd als een "faustische deal" waarbij publieke middelen geofferd worden aan corporate belangen. De Nederlandse talkshows zijn "praatcircussen" waar complexiteit wordt gereduceerd tot gezelligheid.

Wat opvalt, is dat Oudeweg niet vanuit een traditioneel links-rechts perspectief schrijft. Hij is even kritisch op technocratisch liberalisme als op populisme, op parlementaire rituelen als op maatschappelijke passiviteit. Zijn perspectief lijkt eerder radicaal-

pessimistisch: een weigering om nog te geloven in de heilzaamheid van het politieke systeem zelf.

Filosofische diepgang met didactische neiging

De sterkste essays zijn die waarin Oudeweg filosofische concepten verbindt met concrete maatschappelijke fenomenen. Zijn beschouwing over *stoornistaal* in de psychiatrie, geïnspireerd door Bram de Ridder, is scherp en relevant. Het essay over de *anti-civilisationaire these* biedt een heldere introductie in het werk van Zerzan, Scott en Sahlins.

Toch heeft de auteur soms de neiging tot explicatie waar suggestie sterker zou zijn. Waar Cioran vertrouwde op de kracht van de aforistische slag, legt Oudeweg soms uit wat hij al heeft laten zien. Dat maakt bepaalde passages didactischer dan nodig.

De vraag naar hoop

Het meest opvallende aan *Goed Geïnformeerd* is misschien wel de afwezigheid van hoop – of liever: de radicale weigering om valse hoop te verkopen. Oudeweg biedt geen tien-puntenplan, geen stappenplan voor verandering, geen geruststellende conclusie. Zijn boodschap lijkt te zijn: kijk de leegte in, benoem de leugens, weiger de illusies.

Voor sommige lezers zal dit bevrijdend werken – een intellectuele kathartische zuivering. Voor anderen zal het verstikkend of zelfs nihilistisch aanvoelen. De auteur lijkt zich daar weinig van aan te trekken.

Conclusie: niet voor iedereen, maar onmiskenbaar krachtig

Goed Geïnformeerd is geen gemakkelijk boek, noch een aangenaam boek. Het is een boek dat irriteert, prikkelt en soms zelfs choqueert. Maar het is ook een boek dat weigert mee te doen aan de zelfgenoegzaamheid van de hedendaagse publieke sfeer.

Oudeweg schrijft vanuit een positie van radicale onvrede – niet als politiek programma, maar als intellectuele houding. Dat maakt dit boek waardevol, zelfs wanneer je het oneens bent met de diagnoses of de toon te zwaar vindt.

Voor lezers die op zoek zijn naar bevestiging, troost of constructieve oplossingen: zoek elders. Voor wie honger heeft naar ongezouten kritiek, filosofische scherpstijperij en de moed om heilige huisjes omver te trappen: dit boek verdient een plek op de plank.

Beoordeling: ★★★★★ – Een indringend, soms briljant, maar ook uitpuittend portret van een samenleving in verval. Niet voor bangeriken.